

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 896: “Tức Phi, Thị Danh”, Hợp Hai Điều Này Mà Nói

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 076)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tức phi, thị danh, hợp hai điều này mà nói.】

Trong Kinh Kim Cang có rất nhiều những câu như thế này, ý nghĩa của chúng là gì? “Là để làm sáng tỏ cái nghĩa vô thật vô hư, tánh Không và huyễn Hữu tồn tại đồng thời.” Điều này chúng ta cần phải hiểu rõ, giảng giải như vậy mới không bị thiên lệch về một bên, đem chân tướng sự thật nói được một cách viên mãn. Chúng ta từ trong đây mà thể hội, thì quý vị sẽ có được sự thọ dụng chân thật, quý vị mới có thể nhìn thấu triệt, nhìn rõ ràng tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian.

Tất cả các pháp đích xác là đồng thời, vô thật vô hư là đồng thời, Tánh và Tướng là đồng thời, Lý và Sự là đồng thời, chúng sanh và chư Phật là đồng thời, không có một pháp nào là chẳng đồng thời.

Đã đồng thời, vì sao chúng ta lại không thấy được chư Phật, Bồ Tát? Điều này không phải là chư Phật Bồ Tát, mười pháp giới, Nhất chân pháp giới không đồng thời, không đồng xứ (cùng lúc, cùng nơi) với chúng ta; không phải mang ý nghĩa đó, mà là do chính chúng ta có nghiệp chướng nên nhìn không thấy. Chúng ta đang giảng kinh ở tầng năm, vậy tầng bốn, tầng ba, tầng hai bên dưới có đồng thời với chúng ta hay không? Đồng thời đồng xứ, vì sao chúng ta lại không nhìn thấy được các tầng bên dưới? Là do nghiệp chướng, thế nên quý vị nhìn không thấy.

Nếu dùng ngôn ngữ của khoa học hiện đại mà nói, Phật bảo với chúng ta rằng thời không vô tận là đồng thời. Thế nhưng ngày nay, chúng sanh ở không gian ba chiều nhìn không thấy không gian bốn chiều, chúng sanh ở không gian bốn chiều nhìn không thấy không gian năm chiều; các nhà khoa học đã chứng minh, ít nhất có đến mười một loại không gian khác nhau. Đứng trên phương

diện lý luận mà nói, các chiều không gian và thời gian là vô hạn độ; các nhà khoa học nói những lời này, chúng ta nghe qua liền gật đầu, không hề sai.

Vốn dĩ là Nhất chân pháp giới, vì sao lại biến thành các chiều thời không vô số như vậy? Là do vọng tưởng chấp trước biến hiện ra. Mười pháp giới, vô lượng vô biên pháp giới từ đâu mà có? Cũng do vọng tưởng chấp trước biến hiện ra. Rời khỏi vọng tưởng chấp trước, thì liền đồng thời! Vọng tưởng chấp trước chính là nghiệp chướng, vì sao quý vị lại không chịu buông bỏ vọng tưởng chấp trước xuống? Buông xuống thì liền đồng thời rồi.

Quý vị đọc Kinh Hoa Nghiêm, đọc Kinh Pháp Hoa, đọc Kinh Vô Lượng Thọ, quý vị hãy xem đại chúng trời người trong đó, không gian hoạt động của họ là tận hư không, khắp pháp giới, tùy tâm sở dục (muốn sao được vậy), biến hóa tự tại, năng lực đó của họ từ đâu mà có? Năng lực đó chính là bản năng của chúng ta. Rời khỏi chướng ngại thì bản năng liền được khôi phục. Chướng ngại là gì? Chính là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước; [Phật] dạy chúng ta nhìn thấu, dạy chúng ta buông xuống, thấy đều là những thứ này.

Giả danh huyễn tướng, “danh” là có, nhưng là giả; “tướng” cũng là có, nhưng cũng là giả, thấy đều không phải là thật. Về “Tướng”, phần trước đã từng thừa cùng chư vị, đó là hiện tượng sanh diệt trong một sát-na với chín trăm nghiệp nhân quả báo, Pháp Tướng Tông giảng điều này là rõ ràng nhất, minh bạch nhất; đích xác là đương thể tức không, liễu bất khả đắc (ngay nơi tự thể vốn là không, trọn chẳng thể được).

Kinh Lăng Nghiêm có nói: “Đương xứ xuất sanh, đương xứ diệt tận” (sanh ra ngay tại chỗ đó, diệt đi ngay tại chỗ đó); chữ “đương xứ” ấy, chính là sát-na, là khoảng thời gian vô cùng ngắn ngủi, tâm của chúng ta quá thô thiển nên không thể hội được. Phật giảng cho chúng ta về một cái búng tay, một phần sáu mươi của một cái búng tay này gọi là một sát-na, trong một sát-na có chín trăm lần sanh diệt.

Hiện nay chúng ta búng tay, một giây đồng hồ có thể búng bốn lần, đại khái chẳng thành vấn đề; có bốn lần, lấy bốn nhân với sáu mươi, lại nhân tiếp cho chín trăm, vừa đúng bằng hai lần mười vạn tám ngàn (tức 216.000). Một giây đồng hồ có đến hai mươi một vạn sáu ngàn (216.000) lần sanh diệt, sanh ra ngay tại chỗ đó, diệt đi ngay tại chỗ đó.

“Tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng” (Tùy theo tâm chúng sanh, mà ứng hiện ra cái lượng sở tri). Đây là nói sum la vạn tượng trong mười pháp giới thấy đều là tùy tâm ứng lượng mà biến hiện ra; chính vì điều này nên [Phật] mới dạy quý vị “sanh tâm”; bởi vì nó là tướng tượng tục của sự sanh diệt trong từng sát-na, không phải là sự thật, cho nên mới dạy quý vị “vô trụ” (không trụ chấp).

Phật dạy chúng ta “vô trụ sanh tâm” là không sai một chút nào. Tại vì sao lại phải trụ nơi pháp? Tại vì sao lại phải chấp tướng? Nếu quý vị muốn có được sự hạnh phúc an vui của nhân sinh, quý vị phải bắt tay vào từ chỗ này, thì quý vị mới có thể thật sự đạt được, Phật pháp chẳng lừa gạt người.